

DK. 31.5.2020 Svatodušní + VP

Pozdrav a vstupní slovo: trojiční

Vítám vás na svátečních službách Božích, při nichž bude vysluhována svatá večeře Páně.

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.

Píseň: 366 Zavítej k nám Duchu svatý

Modlitba: Svatý Bože, děkujeme ti, že jsi nám dopřál dožít se těchto svatodušních svátků a že zde smíme být shromážděni jako tvůj lid. Děkujeme ti za to, že ti nejsme lhostejní. Dokazoval jsi to a dokládáš znovu – i dnes, kdy působíš mezi námi svým svatým Duchem.

Děkujeme ti za posilu, kterou nám tak dáváš. Pokorně před tebou vyznáváme, že je při nás mnoho nesoustředěnosti, když jde o tvé věci; - i mezi námi občas vážne komunikace, naše myšlení se někdy příliš točí jen kolem nás samých a kolem hmotného zajištění života. Prosíme o tvé odpuštění. Svým Duchem se dotýkej našeho nitra a proměňuj si nás.

Prosíme o dar Ducha svatého nejen pro nás tady, pro toto shromáždění, ale pro všechny situace, které budeme v příštích dnech prožívat. Požehnej všude slyšení a zvěstování svého Slova, ať přináší dobrý užitek nám, našim blízkým a všem lidem. AMEN

Píseň: 675 Přijď již, přijď Duchu stvořiteli

Vyslání dětí do NŠ: Věřím v Ducha svatého

Čtení: Sk 2, 1-13

Píseň: 103, 1-4 Ó dobrořeč

Pozdrav před kázáním: Nepřijali jste Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme k Bohu: ABBA, Otče!

Text: Iz 44,1-4

"A nyní slyš, Jákobe, můj služebníku, Izraeli, jehož jsem vyvolil. Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákobe, můj služebníku, jehož jsem vyvolil. Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách. AMEN

Kázání: Sestry a bratři, milý sbore!

Každý rok padesátý den po velikonocích si celá církev připomíná seslání Ducha svatého. I naše děti už z nedělní školy vědí, jak se strhl hukot z nebe a shromážděné učedníky zalil Duch Boží. Nepřilétla pokojná holubička, ale přímo ohnivý déšť naplnil ty, kteří čekali na zjevení zaslíbené přítomnosti vzkříšeného Krista. Je to barvitý příběh, který se vryje do paměti.

A co my s ním? Má pro nás konkrétní význam? Jistě, že má. Je totiž východiskem naší křesťanské existence. Tady je počátek církve, která se mocí Božího Ducha rozlila po celém světě, poznamenala dějiny i naše životy.

Textem kázání je dnes slovo z prorocké knihy, určené Izraeli, zajatému v Babylónu. Boží lid žije v cizím, jeho víře nepřejícím prostředí; vytržený ze zaslíbené země; obklopují ho jiné mravy, než kterým byl vyučen; a lidé kolem se oddávají prapodivnému náboženství. Byla to doba těžké zkoušky; doba zkoušky víry.

Nepřipomíná to naši současnou situaci? Izrael se musí učit žít v cizím prostředí. Nelze se divit, že to mnozí nezvládli; přizpůsobili se okolnímu životnímu stylu. Opustili dědictví. Staré vzory už nevyhovovaly. K čemu Mojžíš a Hospodinův zákon? Tady přece vládnou jiná mocná božstva. Co s vírou v neviditelného Hospodina, když tu jsou tak skvělé a viditelné chrámy ekonomiky, sportu; tak velkolepé babylonské věže, sahající až k nebesům. Pro mnohé se to, čím Izrael ve své vlasti žil duchovně, právně i politicky, ocitlo v troskách. A Babylón nabízí tolik lákavých možností. Nač se vzpírat tlaku soudobého trendu, reklamy a propagandy. Vždyť je pohodlnější podrobit se. Co s vírou otců? Byl tu ovšem jeden jediný problém: O co se opřít? Kde se zachytit?

Do této situace zaznívá prorocké slovo: 'slyš, Jáko, můj služebníku, Izraeli, jehož jsem vyvolil.' Nezapomněl jsem na tebe, patříš mně! Nikdo jiný na tebe nemá právo. Nejsi beznadějně vydaný nepřátelskému světu, jak by se na první pohled zdálo. Nejdeš z ruky do ruky různých majitelů, protože já jsem

tě vyvolil. Jsi můj! Slyš a vezmi mé slovo vážně. Mluví s tebou ten, kdo tě zformoval, kdo ti i nyní pomáhá. Tak se neboj! Ten hlas volá i v naší době, volá každého. Všichni přece mají uši. Volá: Slyš!

Mnoho hlasů se tehdy v Babylónu snažilo přehlušit slovo proroka. Mnoho hlasů se i dnes ozývá v církvích a v okolním světě. I kolem nás samých pořád něco hlučí: silniční provoz, sdělovací prostředky, telefony, technika i lidé. Dnes je běžné potkávat lidi se sluchátky, jimiž si prostředkují své vlastní ruchy: hudbu nebo, co si chtějí poslouchat. Náš svět je kotel zvuků, které nedopřejí odpočinout v tichosti; ve dne v noci nás kdokoli může zastihnout mobilem. Jak v tom lomozu a hluku uslyšet to jediné a správné volání? Víte, že předobraz této skutečnosti máme už v bibli? Zakusil to prorok Eliáš. Jeho uši byly zahlceny hukotem větru, rámusem zemětřesení a teprve za tím vším zněl hlas tichý, sotva zaslechnutelný, hlas Hospodina, který ho volal.

Ucho je orgánem víry, říkali reformační otcové. Ne to, co vidíme. Ne honosné a vyzdobené chrámy, ale Boží slovo, které se v nich zvěstuje. Na to je třeba se soustředit. Z něho roste živá víra.

Slyšíme ten hlas, který nás volá do společenství věřících? Slyšíme ten hlas, který probouzí naše svědomí? Hlas, který nás volá ke společnému čtení bible, k modlitbám, ke sdílení života víry? Slyšíme ten hlas, který nás ujišťuje o bezpodmínečné Boží lásce? Jak jsme na tom?

Izrael uprostřed cizího světa slyší, že patří Bohu, který si ho vyvolil. Důvěra vyvolených zahání strach. Žádná moc světa je nevyrvé z Boží ruky. To je také sdělení svatodušní události: 'Neboj se, Jákobe, můj služebníku, jehož jsem vyvolil. Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou.'

Takové slavné zaslíbení nás nutně vede k vyznání: současný stav Kristova lidu není nijak zvlášť utěšený. Například jen v naší církvi se značně snížil počet účastníků bohoslužeb, ve výkazech činnosti JJ čteme, že sbírky zdaleka nepokryjí potřeby sborů. A vyprahlost života víry se vyčíslit ani nedá.

Přesto s námi Bůh počítá. Největším zázrakem, jaký zažíváme, je věrná Boží láska: '...vyleji vody na žíznivé, svého Ducha na tvé potomstvo, své požehnání na ty, kdo z tebe vzejdou.' Kde se to děje, nastávají viditelné změny. Osobní i sborový život se dává do pohybu. Stoupá zájem o duchovní život, o živé společenství víry. Církev, která žije z Ducha svatého, má budoucnost. Stává se společenstvím naděje a radosti. Je vybavena dary Ducha a svědčí o zaslíbení, které ji nese.

Před staletími v Jeruzalémě se skupinka učedníků zcela oddala službě Kristu. Vyšla v jeho jménu do světa. Přijala zmocnění shůry, přijala Božího Ducha. Změnila lidské dějiny.

A je tu znovu otázka: co my s tím? Uši máme. Boží výzvu jsme zaslechli. Dary Ducha přijímáme. Opravdu přijímáme? Rozhoduje to přece o naší budoucnosti, o budoucnosti Kristova lidu. Všechno ostatní je vedlejší. Všechno ostatní je nám z Boží lásky přidáno.

Modlitba: Náš Pane, děkujeme ti za tak mnohostranné působení tvého Ducha. Díky němu i my můžeme mít naději, že dojdeme k cíli. Prosíme, ať tvůj Duch nás proniká a ovlivňuje všechno naše myšlení i rozhodování.
AMEN

Píseň: : 677 Až doposud nás provází

Sv. večeře Páně:

Píseň při VP: 397 Radujme se vždy společně

Přímluvy: Předkládáme ti, Pane Bože, nemocné, postižené, trpící, osamocené, zarmoucené. Předkládáme ti všechny, kteří se snaží bolesti druhých zmírňovat.

Předkládáme ti naši zemi, naše město a všechny ty, kterým je svěřena odpovědnost za veřejné věci.

Předkládáme ti naši církev, církve jiné a zvlášť náš sbor; dej, ať všichni žijeme pod mocí tvého Ducha.

Předkládáme ti konkrétní problémy se kterými se teď ve svém osobním, společenském nebo sborovém životě potýkáme.

Předkládáme ti všechny situace, s nimiž si nevíme rady.

Předkládáme ti ty prosby, které zůstaly nevyslovené v našich srcích.

V tobě Pane, který jsi nám v Kristu ukázal, že jsi i v radostech i ve strastech na naší straně, je všechna naše naděje. K tobě společně voláme: Otče náš... AMEN

Ohlášení:

Poslání: Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou Boží synové a dcery.

Požehnání: Tvá dobrota nás posiluj, tvá láska nás povzbuzuj, tvůj Duch nás posvěcuj, tvá moc nás chraň a tvá milost nás provázej od východu slunce až do jeho západu, nyní i na věky. AMEN

Píseň: 443 Přijď Králi věčný náš